

Scris de George Petrovai

Sâmbătă, 19 Mai 2012 12:42 - Ultima actualizare Sâmbătă, 19 Mai 2012 16:05

Am spus-o și o repet, ca unul care a scăpat ca printr-o minune (a se citi neîntemnițat) din ghearele fostei Securități: Libertatea este un bun la fel de prețios ca viața!

În încleștările din Decembrie 1989 ne-am recâștigat libertatea arestată de bolșevism, prin jertfa acelor semeni care fie au avut curajul să oprească gloanțele asasinilor cu piepturile lor, fie au avut ghinionul să se afle pe direcția acestora.

După aceste evenimente de neuitat, românii și-au suflecat mânecile și s-au pus să facă istorie într-un avânt al libertății care viza libertinajul moral-spiritual și crea condiții favorabile pentru propășirea haosului economico-social.

Căci, așa cum just punctează istoricul Lucian Boia, „Românii de azi nu iau lucrurile în serios și nu au simț civic”!

...De circa un an colaborez la *Sighet online*, timp în care mi-au fost publicate zeci de materiale: unele bine primite de cititori, altele – dimpotrivă – criticate cu o înverșunare isterică (bunăoară așa ca textul despre Sighet și găinăriile sale, care se pare că a adus atingere unor orgolii zdravăn infuzate cu patriotism local).

Dar nu comentariile în sine sunt deranjante, căci la urma-urmei ele reflectă dreptul la opinie și liberă exprimare al cetățenului mai instruit sau mai puțin instruit, care se subînțelege că totdeauna trebuie să fie politicos, manierat și animat de bune intenții. (Doar se știe foarte bine că mult mai lesne îți atingi scopul criticii justificate printr-o formulare elegantă și argumentată...)

Deranjează maniera în care sunt croite majoritatea comentariilor de acest fel: nu tu reguli gramaticale și logică în formularea propozițiilor, nu tu argumente în sprijinul opiniei și intenții salutare de-a aduce un spor de cunoaștere în chestiunea respectivă, ci doar tendința nonșalantă (extrem de perfidă și ticăloasă când vine din partea unor indivizi cu aere de

Scris de George Petrovai

Sâmbătă, 19 Mai 2012 12:42 - Ultima actualizare Sâmbătă, 19 Mai 2012 16:05

---

atotcunoscători!) de-a minimaliza și deprecia, lovind cu mișelnică voluptate în autor și în strădaniile sale.

Bunăoară, s-a mers până acolo cu răutatea, încât unul dintre acești harnici și tenebroși comentatori mi-a aruncat în față acuzația că realmente pun la grea încercare răbdarea cititorilor prin frecvența cu care-mi postez pe site materialele (mă rog, nu astea au fost cuvintele, dar asupra sensului lor nu aveam cum să mă înșel).

Fac precizarea (cred c-am mai făcut-o cândva) că frecvența și ordinea postării materialelor revine în exclusivitate redacției. Rolul meu este să le scriu, să le redactez și să le trimit...

Poate că unii dintre cititori vor spune că nu era nevoie de atâta tevdatură și că la comentarii se răspunde tot prin comentarii. Din două motive n-am urmat această cale:

1.Cândva m-am antrenat tot pe acest site într-un atare schimb de replici cu un adversar de opinii (cred că au fost 6-7 din partea fiecăruia), însă rezultatul s-a dovedit lamentabil: În fața argumentelor aduse de mine, partenerul de dialog a lăsat-o nițel mai moale cu înverșunarea de început, dar nici vorbă să-l pot convinge în întregime, după cum a avut amabilitatea să mă înștiințeze!

2.Pentru a spune tot ce intenționez, aș fi avut nevoie de un comentariu enorm, sau- mă rog – de o suită de comentarii, cu inerentul risc de a-mi pierde coerența și claritatea expunerii din cauza intersecției cu comentariile venite din partea cititorilor. Ceea ce, desigur, departe de a lămuri cât de cât lucrurile, ar fi creat în ambele tabere un contraproductiv cerc vicios al iritării și lehamitei...

De altminteri, de mai mult timp mă gândeam să adresez o astfel de scrisoare tuturor acelor comentatori ai publicației, deja consacrați în arta cîrtitului și murdăritului, care înțelepți puteau să fie de n-ar fi riscat să scrie.

Iar treaba a devenit deodată de neamănat după citirea comentariului lui Pink despre articolul meu *Istoria românilor scrisă prin procură*, punct de vedere care se cheamă nu doar o

Scris de George Petrovai

Sâmbătă, 19 Mai 2012 12:42 - Ultima actualizare Sâmbătă, 19 Mai 2012 16:05

---

continuare a năstrușnicilor comentarii lepădate de agramatul Rocky, ci – desigur, într-un alt registru valoric, dar cu atât mai primejdios – o adevărată încoronare a suficienței înveșmântată în silă și plictiseală.

Nu interesează câtuși de puțin cine-i persoana care se ascunde în spatele pseudonimului Pink. Îclin să cred că-i vorba de o femeie, căci un bărbat adevărat este atras de conținut și esență, nicidecum de formă și culoare...

Interesează în cel mai înalt grad comentariul acesui Pink: „Un articolaș de cacao...păcat de timpul pierdut cu el...Ce mă mai poate interesa că un individ obscur scrie tot felul de «historii-histerii» în Occident...”

Se disting cu ușurință două părți ale acestui scurt comentariu: Prima parte exprimă sila lui față de articol, iar cea de-a doua parte scoate în evidență indolența sa de neclintit nu doar față de istoria contrafăcută a lui Henry Bogdan, ci și față de oricare alte scrieri occidentale, oricât ar fi ele de vătămătoare pentru prestigiul României.

Cu prima parte te împaci repede: Asta-i părerea lui Pink, și basta! Totuși, când folosești diminutivul „articolaș” în asociere cu expresia „de cacao” (care știm pe cine se străduiește să substituie), minima politete de cititor obiectiv te obligă să-ți nuanțezi afirmația cu niscaiva probe cât de cât întemeiate: Nu-mi place articolul pentru că lasă de dorit în ceea ce privește coerența, logica și argumentația; sau pentru că nu se ridică la nivelul pretențiilor mele intelectuale, caz în care este de presupus că te prevalezi de propriile scrieri; sau, în sfârșit, pentru că pur și simplu nu-l agreez pe autor...

Grav, foarte grav este totalul dezinteres afișat cu ostentație de Pink-ul nostru față de ceea ce se scrie sau se poate scrie despre România în Occident, adică taman acolo unde de regulă este adjudecat prestigiul unei țări și demnitatea unui popor prin forța faptelor trecute și prezente.

Căci, stimabile Pink, românii trag ponoase tocmai din cauza neseriozității cu care-și construiesc istoria, și-o apară, și-o cunosc și și-o fac cunoscută.